

Sentencja

Artykuł 9 ust. 3 konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r., jest pozbawiony bezpośredniej skuteczności na gruncie prawa Unii. Zadaniem sądu krajowego jest jednak dokonanie — w zakresie, w jakim jest to tylko możliwe — wykładni przepisów proceduralnych dotyczących przesłanek, które winny zostać spełnione, aby móc wszcząć postępowanie administracyjne lub sądowe zgodnie z celami art. 9 ust. 3 te same konwencji, jak i z celem skutecznej ochrony sądowej uprawnień wynikających z prawa Unii, ażeby umożliwić organizacji zajmującej się ochroną środowiska takiej jak Lesoochranárske zoskupenie VLK zaskarżenie do sądu decyzji wydanej po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, które mogło być sprzeczne z unijnym prawem ochrony środowiska.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Périgueux — Francja) — AG2R Prévoyance przeciwko Beaudout Père et Fils SARL

(Sprawa C-437/09) (¹)

(Konkurencja — Artykuły 101 TFUE, 102 TFUE i 106 TFUE — System dodatkowego zwrotu kosztów opieki zdrowotnej — Układ zbiorowy — Obowiązkowe ubezpieczenie przez określoną instytucję ubezpieczeniową — Jednoznaczne wyłączenie wszelkiej możliwości zwolnienia z obowiązku objęcia ubezpieczeniem — Pojęcie przedsiębiorstwa)

(2011/C 130/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Périgueux

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AG2R Prévoyance

Strona pozwana: Beaudout Père et Fils SARL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance de Périgueux — Konkurencja — Uregulowanie krajowe czyniące obowiązkowym członkostwo wszystkich przedsiębiorstw należących do określonego sektora zawodowego w jednej określonej instytucji ubezpieczeniowej — Pojęcie przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 81 WE — Instytucja domagająca się zapłaty składek od przedsiębiorstwa, które zawarło już umowę ubezpieczenia oferującą wyższe sumy ubezpieczenia — Wyraźne wykluczenie wszelkiej możliwości zwolnienia z obowiązku członkostwa — Zgodność z art. 81 i 82 WE takiego systemu członkostwa — Ewentualne ryzyko nadużywania pozycji dominującej

Sentencja

- 1) Wykładni art. 101 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy dokonywać w ten sposób, iż nie jest z nim sprzeczna decyzja władz publicznych o nadaniu, na wniosek reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracowników danego sektora, obowiązkowego dla wszystkich przedsiębiorstw tego sektora charakteru będącemu owocem zbiorowych negocjacji porozumieniu przewidującemu obowiązkowe objęcie systemem dodatkowego zwrotu kosztów opieki zdrowotnej bez przyznania możliwości zwolnienia z tego obowiązku.
- 2) W zakresie, w jakim należy uznać działalność polegającą na zarządzaniu takim systemem za gospodarczą, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego, wykładni art. 102 TFUE i 106 TFUE należy dokonywać w ten sposób, iż nie jest z nimi sprzeczne, w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywanej przez sąd krajowy sprawy, to, że władze publiczne przyznają zakładowi zabezpieczeń społecznych wyłączne prawo do zarządzania tym systemem, bez żadnej możliwości zwolnienia przedsiębiorstw z tego sektora z obowiązku objęcia nim.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 3 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Rzeczpospolita Polska) — Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeciwko Stanisławie Tomaszewskiej

(Sprawa C-440/09) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Artykuł 45 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 — Minimalny okres wymagany prawem krajowym w celu uzyskania prawa do emerytury — Uwzględnienie okresu składkowego ukończonego w innym państwie członkowskim — Sumowanie — Sposoby obliczania)

(2011/C 130/09)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu

Strona pozwana: Stanisława Tomaszewska

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Najwyższy — Wykładnia art. 45 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w